Ч. 48. Середа 16 (8) марта 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма парляментарних праць. — Положенє на Угорщині. — З німецкого парляменту. — „Temps“ про австро-росийске зближенє. — Анґлия а Австро-Угорщина.

В тих кількох засіданях, що припадають на час перед великодними феріями, не прийде імовірно вже ніяка важнїйша полїтична справа на порядок нарад парляменту. Після першого читаня предложеня про італїяньский університетский виділ прийде черга на проєкт закона против пяньства, який певно буде завернений до комісиї, бо его теперішну форму уважають за неможливу до принятя. В четвер розпічне ся дебата над службовою прагматикою, а в пятницю відбуде ся імовірно послїдне засіданє перед сьвятами.

Сьвяточні ферії будуть сего року тревати імовірно коротше нїж звичайно, а то з уваги на потребу скорого полагодженя предложеня про позичку. Парлямент зійде ся мабуть в половині цьвітня та буде мати предложенє про позичку на першім пункті порядку нарад. В назвах будуть вести ся переговори про праский сойм та мабуть прийде до іменованя ческого і німецкого міністра-земляка.

Про положенє на Угорщині доносять з Будапешту: Чим більше наближає ся речинець виборів, тим більший розклад почипає проявляти ся в опозицийних сторонництвах. Обі фракциї сторонництва независимости займають супротив себе взаїмно рівно вороже як перед тим становище. Серед католицкої партиї людової панує також заколот. Тяжка криза заволоділа партиєю християньско-суспільною. Натомість сторонництво партиї народної робить чим раз нові поступи в консолїдациї і з цїлою енерґією ладить ся вже до близької виборчої борби.

На вчерашнім засіданю німецкого парляменту повідомив канцлер послів, що проєкт конституциї для Альзациї і Льотаринґії вже виготовлений, однак близші подробиці будуть подані до відомости аж по принятю того проєкту правительствами поодиноких держав німецких.

Відтак раджено над буджетом канцлера і уряду заграничних справ. П. Гудершель домагав ся зрівнаня Альзациї і Льотаринґії з иншими союзними державами. Парлямент і союзна рада мусять бути зовсім виключені від краєвого законодавства тих країв. Бесідник жадав для Альзациї і Льотаринґії тих самих виборчих прав, які обовязують до парляменту. Альзация і Льотаринґія дали запоруку жадану канцлером. Покаранє посла Веттерлього в процесі о обиду чести було незвичайно остре. Француской національної партиї під проводом Веттерлього взагалі нема. — Президент палати Шверін заявляє, що насамперед відбуде ся дискусия о справі Альзациї і Льотаринґії, а відтак о загальній полїтиці заграничній. — П. Ґреґоар з Альзациї замітив, що він і его товариші стремлять до такої самої самостійности, яку мають прочі німецкі союзні держави і до заведеня загального права голосованя до краєвого сойму, о скілько можна перед заведенєм конституциї. Більшість населеня осуджує публично нерозважні виступи загорільців француских. Хочемо бути Нїмцями і стати ся німецкою союзною державою. Викликало би то також вдоволенє у Франциї. — Пос. Беме, соцiялїст, впевнює, що в жаданю француского язика для школи народної ціле населенє згідне, так само в справі автономії.

Канцлер Бетман-Гольвеґ заявив, що єсть противником загорілого німецкого патроти-

---

10)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, его займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Ще про одну характеристику нічного житя в Льондоні мусимо тут згадати. Тишина залягає улиці, на котрих за дня панував такий гамір; але все-таки й в ночи не робить ся на них так глухо і пусто як в малім місточку. Від часу до часу перелетить якийсь самоїзд, що везе пізні гості з клюбів або із сходин до дому; тяжкі вози з набором, від котрих аж шиби у вікнах брепять, їдуть на торговиці, до доків або до двірців зелїзничих; дорожкарі, раді з того, що улиця вільна, підганяють коні батогом частійше, а тупіт кіньских копит чути ще, хоч віз вже давно щез з очий. Тихонько на ґумових підошвах ходять полицаї і присьвічують своїми маленькими ліхтарнями до вікон і дверий; певним і сьмілим кроком ступають люди, що були заняті в якімсь театрі або в якійсь робітни і спізнили ся до послїдного поїзду а тепер мусять іти пішки; диваки користають із самоти і виходять на прохід, а не один волоцюга суне ся нишком, щоби залізти де в темну браму або в якісь корчі на нічліг або може має і ще щось гіршого на думці. Після полїцийного обчисленя в часі межи північчю а ранком переходить пересічно що ночи по кількасот обідраних волоцюгів в своїм поході із сходу на захід, з полудня на північ через велике місто, через котре волять іти під ослоною темної ночи як в білий день.

Всї тоті люди сходять ся у вандрівній каварни, званій звичайно „каварняною будою“ (coffee stall — кофі сталь) або „готелем в рові“. Тоті каварняні буди, характеристика нічного житя в Льондоні, то вози, які можна иноді й на ярмарках побачити і які бувають звичайно помальовані яскравими красками. Они отворені з ширшого боку. Нафтове або ґазолінове сьвітло відбиває ся в двох мосяжних блискучих посудинах, під котрими горить спіритусова полумінь, щоби в них удержати каву і чай горячими. На грубих, міцних тарелях лежить хліб з маслом, платочки шинки, студена печеня, яйця на твердо, медівники, паштети і бляшанки з сардинками в оливі. Яйця звані „сьвіжими“, то певно ті, що їх знесли курки де в Росиї і котрі законсервовані привезено до Анґлїї; масло і молоко, то по половині або й більше штучний продукт, а печиво, то дешево закуплені булки і хліб, котрі пекареви два або три дні тому назад не удало ся розпродати; наконець ковбаси, паштети і пудінґи то також такий товар, котрий вернув нерозпроданий із склепів до фабриканта. Мимо того „готель в рові“ зі своїми ясними сьвітлами, блискучою посудиною і білими серветами робить серед темної і холодної ночи добре вражінє і притягає до себе людий.

Властитель такої вандрівної каварні чи поправді реставрациї виїзджає з нею звичайно на короткий час перед північчю і стоїть з нею аж до рана та й робить на ній звичайно знамениті інтереси, особливо з початком зими і під её конець. Як би так можна відфотоґрафувати всї ті лиця, що протягом ночи виринають при сьвітлї їх лямп, всю тоту гидь, що вилазить із темноти, то можна би зложити ґалерию образів, котра би наглядно показувала, яка то страшна нужда виводить ся в міліоновім місті. Але тота нічна каварня не єсть зовсїм, як то дехто доказує, лиш місцем сходин всїлякої зволочи, що боїть ся божого сьвітла, злодіїв, повійниць; нї, між её гостями єсть і богато чесних людий, котрі потребують покріпити ся.

Першими гістьми суть звичайно статочні маломіщани, молоді паробчаки і дівчата, що були в театрах і на концертах а тепер вертаючи домів, стають на хвилинку на спочинок, щоби в тій каварни випити чарку кави і пригадати собі ще раз, що виділи і чули. Відтак приходять ті, котрих полїцийний примус вигнав із шинків, не конче приятні гості, котрі казавши подати собі „кофі“, ледви можуть удержати чарку в руках. Пізнїйше заходить вже щораз менше гостий: пристане якась дорожка і візник тупаючи від студени погами, каже подати собі горячого чаю, щоби загріти ся; якась шевкиня, що до пізної ночи викінчувала пильну роботу, жартує при чарці чаю

зму. Розширене автономії Альзациї і Льотарингії уважає конечним. Скоро союзна рада прийме проєкт, який він виготовив, то предложить єго парляментови.

Париский „Temps“ подав вступну статю про відносини між Австро-Угорщиною, Росиєю і балканьскими державами, підносячи, що в хвили, як подорож короля Фердинанда і Петра була вже постановлена, не було ще мови про австро-росийскі переговори. То, що говорять у Відни про миролюбивість Росиї, не підлягає ніякому сумнівови, бо та миролюбивість єсть так сильна, що Ізвольский, хоч як єму прикро по послїдній кризї, не завагав ся наново розпочати устні переговори з Австро-Угорщиною, які були протягом десяти місяців перервані. В тім самім дусї дано з Петербурга ради королям Фердинандови і Петрови. Росия скористала з нагоди, щоби звернути їм увагу на те, що конечним єсть для них, для Туреччини і для цїлої Европи респектоване обласного status-у, сотвореного в послїднім роцї. Погляди Австро-Угорщини і Росиї суть під тим взглядом однакові; они шукають формули, яка дозволила би їм то ствердити. А що они згідно уважали конечним вернути до устних переговорів, то з сего виплине конечність ствердженя чину і предмету сеї згідности.

З огляду на статю, подану в „Vossische Ztg.“ під заголовком: „Englische Politik in Wien“, заявив анґлїйский амбасадор у Відни, що він все старав ся о поліпшене відносин між Анґлїєю і Німеччиною і о відновлене давних приязних відносин між Анґлїєю і Австро-Угорщиною, а ті відносини суть тепер знамениті. Він попирав всїми силами австро-росийске зближене, а Анґлїя буде дуже радувати ся, коли під тим взглядом прийде до якогось певного вислїду.

Новинки.

Львів, дня 15 марта 1910.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував старших комісарів повітових: Ант. Завадского, Ром. Прокоповича і Меч. Табо та секретарів Намістництва Ад. Пясецкого, Ад. Кархезого, Меч. Венцлевского і Ем. Бохеньского старостами; — комісарів повіт. Фр. Ляйрмана, дра Лук. Завістовского і Ів. Машковского секретарями Намістництва в Галичинї. — П. Міністер справ внутрішних іменував комісарів повітових дра Казим. Федоровича, Ст. Холоневского і Зиґм. Жукотиньского старшими комісарами повітовими. — . Пан Управитель міністерства рільництва іменував в гал. дирекциї лїсів і домен державних управителів: Зиґм. Скалецкого і Стеф. Студнярского люстраторами.

— **Дрібні вісти.** Товариство „Народна Гостинница“ у Львові отворила свою філїю в лїчничо-купелевій місцевости Трускавци коло Дрогобича. — Київска полїция заборонила лїтературний вечерок в память Шевченка, що мав відбути ся в Українськім Клюбі в Київі в середу 9 е. м. — Командант київского военного округа повідомив комітет будови Шевченкового памятника, що на підставі віисковых розпоряджень не вільно збирати гроший серед війска на памятник Шевченкови. Але командуючий ґенерал не забороняє окремим особам взяти участь у жертвах з власного почину, коли се робити-меть ся без посередництва військових касирів і без відтяганя з пенсий жертводавців. — Над Личаківским парком виділи люди вчера по полудни бузьки, що летїли в сторону як до Кривчиць. Мабуть поспішили ся, бо вчера попад вечер падав у Львові дощ зі снїгом а в ночи так поступенїло, що нинї від снїгу таки земля вже біліла ся. — Львівска філїя прагского банку кредитового купила двоповерховий будинок на розї ул. Кароля Людвика і Ягайльоньскої і в найблизшім часї вибудує там новий будинок на поміщене своїх бюр. — Зі Стрия дали знати львівскій полїциї, що звідтам втїк 16-лїтний Вол. Гіба, уч. III кл. гімн. З Добромиля щез ще перед 6 недїлями 10-лїтний Вол. Балевич, ученик III кл. шк. народ. — В Кракові застрайкувала челяд різницка, що в виду надходячих великодних сьвят після латиньского обряду може різникам наробити великої шкоди. — В домі при ул. Зиблікевича належачім до п. Лукії Барончової померла вчера в полудне нагло служниця Олена Кумівна, котра перед тим нїколи не хорувала. Причина смерти незвістна, а тїло відставлено до інститута судової медицини.

— **З львівского „Сокола“.** Минулої суботи вечером відбули ся загальні збори львівского „Сокола“. Голова тов., проф. Боберский, отворивши збори присьвятив згадку помершому членови дрови Яр. Кулачковскому, а зібрані пошанували его память повстанєм з місць. Покликавши на секретарів зборів пп. Сосенка і Федусевича, зазначив, що звіт з дїяльности старшини дістали члени напечатаний, тому відчитувати его не будуть. Над звітом розвинула ся поверх одногодинна дискусия, по якій на внесене провірної комісиї уділено старшині абсолюторию і приступлено до дальних точок дневного порядку. При доповняючім виборі старшини вибрано на 3 лїта: першим містоголовою дра Филипа Евина, кандидата адвокатури а другим містоголовою п. Романа Заячківского, нотарияльного кандидата; членами старшини пп.: М. Левицкого, Л. Огоновского, Р. Якса і М. Федусевича, а на один рік п. О. Сеника. Заступниками членів старшини вибрано пп.: С. Біляка, Д. Глібовицкого, М. Курцебу і П. Сироїда. Членами провірної комісиї вибрано пп.: С. Вишнякова, Н. Пиперского і Зеновія Супика, а настоятелями вправ пп. Т. Поліху, Ю. Семеніюка і О. Сеника. Крім вибраних входять до старшини ще пп. Ів. Боберский голова і члени, яких 3-лїтє ще не скінчило ся, а се пп. В. Гойвацович, С. Горук, М. Коць, Б. Кунопіренко, З. Попович, Ол. Сопотницкий і Ів. Чапельский. З дневної черги приступлено до зміни статута. З причини спізненої пори порішено лише частину предложених старшиною змін, почим предсїдник відложив збори до нового скликаня.

— **Статистика послів в росийскій думі.** На 440 послів росийскої думи державної єсть: Москалїв 338 (77 прц.), Малоросів (назва в статистичнім виказі) 28 (6 прц), Поляків 18 (4·3 прц.), Німців 12 (2·3 прц.), Білоросів 4, Татарів 4, Жидів, Естонців, Греків, Молдаван, Грузинів і Лотишців по 2, Турок 1 і Зирянин 1. По списї населеня з 1897 р. думскі посли повинні становити після народности отсей процент: Москалї 44 прц., Малороси 18, Білороси 4·7, Поляки 6·3, Німці 1·4, Жиди 4, Татари 3 прц. Статистика думских послів Українців виказує аж 28. Чи всї они душею і тїлом Українцї і чи дїйстно дбають про добро свого народу, се инше питанє.

— **Огні.** Дня 12 е. м. в само полудне вибух в селї Пустомитах з незвістної ще доси причини сильний огонь, котрий при сильнім вітрі до півтора години з 90 загород селяньских знищив 63. Згоріло 200 будинків, а з ними і все збіже та нагна. Тов. „Дністер“ потерпіло при тім велику страту. В селї тепер крайна нужда і тому завязав ся місцевий ратунковий комітет під проводом місцевого пароха о. Стернюка. Ласкаві датки, чи то грошеві чи в натураліях, належить надсилати на руки о. Стернюка (почта в місци). — В недїлю рано знищив сильний огонь майже цїле місточко Рибогичі коло Добромиля, при сильнім вітрі згоріло до 3 години кількадесять домів і будинків господарских. Богато людий осталось без стріхи.

— **Процес Тарновска-Комаровский.** На ту телеґраму — розповідав Наумов дальше — написав я був довгий лист, але не одержав нїякої відповіди. Але небавком побачив я гра-

з поліцаєм, що зі свого обовязку заглянув також до сеї каварнї; навіть якийсь „джентльмен“ в цилїндрі і білій краватцї, котрому запахла кава, поступив сюди. Преці тепер єго нїхто тут не побачить! Але по найбільшій части гості, які сюди заходять, то так сказати би той намул, який полишив ся на улицях від тої струї людий, яка за дня плила по них, то бідачиска, що не мали де заночувати або промисловці, що аж тепер вилазять на свій нечестний заробок. Неоднї захланними очима споглядають на виставу і щезають зараз, скоро властитель каварнї спитає їх недовірчиво.

Досьвіта появляє ся инший рід гостий. Робітники, що спішать до ранних поїздів, задержують ся тут на хвилинку, щоби випити чарку кави, котра тепер замість цїлого пенні (10 сотиків) коштує лиш пів пенні. Довше задержують ся тут сильні двигарі, урядники від зелїзниць, друкарі і складачі друкарскі, котрі з нічної роботи вертають домів.

Чим каварняна буда в ночи, тим „барабольник“ єсть зимою в день; він носить ся з малою печею по улицях і пече в ній бараболї а щоби звабити купців до свого товару, виставляє застромлені на вилках кілька величезних упечених бараболь. Сей звичай як і каварняна буда суть досить давні. Перші каварняні буди появили ся в 1824 р., коли то на каву наложено дуже високе мито. В 1860 р. було звиш 300 таких буд і они заробляли однної ночи пересїчно по 45 корон.

А тепер придивім ся домашній господарці в Льондонї. Більше число зажиточних жителїв Льондона а ще більше богаті родини мешкають в своїх власних, окремих домах. Винаймати цїлі поверхи, як то єсть деинде в звичаю, тут того не знають як і взагалї в Льондонї розмірно мало чиншевих домів. Навіть менше зажиточні люди, от як н. пр. лїпше платні робітники, коли женаті, мають свої власні дімки, хоч правда, що иноді на дуже далеких передмістях. Доми бувають звичайно не ширші як на три досить великі фронтові вікна а з виїмкою тих величезних готелїв, що на Вестенд, не висші як на два, три або чотири поверхи, рідко вже на пять. Комнати на висших поверхах бувають рідко висші як на 3 метри.

В домах, призначених лиш для одної родини, буває кухня як і инші господарскі поміщеня звичайно в споді в сутеренах. Добра льондоньска кухня мусить мати всї найновійші вимоги, не лиш відповідне число горшків та всїлякої иншої посуди, але й водопроводи, подвійну піч, шафи і т. п. Кухарка, що уважає себе за „знамениту“ і каже собі платити річно 800 до 1000 корон, розуміє ся, крім харчу і цїлого удержаня, покинула би зараз на другий день службу, коли би побачила, що в кухни нема того, до чого она привикла. В богатих домах платять кухарці навіть і по 2000 кор. річно а крім того дістає ще всїлякі дарунки на Різдво, Новий рік і т. д.

Та й проча служба єсть також добре платна. Служниця або покоєва дістає крім цїлого удержаня ще 25 до 30 фунтів штерлїнґів (600 до 700 кор.) а коли здїбна і жвава, то може діставати й по 800 кор. а навіть і більше на рік. До того ще служба в Льондонї не працює так тяжко і так довго, як то буває по паньских домах в европейских містах. Служба в Льондонї, де день взагалї пізно зачинає ся, встає пізнїше з рана а лягає вчаснїйше спати як по европейских містах. Нїхто в Льондонї, з дуже рідкими виїмками, не вимагає того, щоби служба зі своєї досить вигідної постелї вставала скорше як о 7 год. рано або щоби працювала ще по 11 год. вечером. Противно: в Льондонї уважають то за зовсїм справедливо, щоби служба, котра раненько встала і взяла ся до роботи, відпочила собі по другім снїданю (luncheon — леншен). Крім того кожда служниця має що чотирнайцять днів вільний вихід; до того ще має служба в анґлїйских домах далеко більше свободи як денебудь в инших краях.

Пересїчно жиють Льондонцї далеко лїпше як жителї великих міст в Европі. В инших краях на цїлечкім снїданє, обід і вечеря означають перерву в роботі. В Льондонї, можна сказати, діє ся на відворот: робота перериває їджене. Льондоньска домашна господарка знає три обильні покріпленя: перше снїданє „брекфест“ (breakfest), друге снїданє або леншен, дінер (dinner) або обід; крім того єсть ще „файф о кльок ті“ (five o'clock tea) або „чай“ з ударом пятої години, себ то підвечірок і вечеря або сеппер (supper). Так буває правильно; але в богатших домах тоті „леншен“ і „файф о'кльок“ забирають звичайно більшу часть дня.

(Дальше буде).

финю зпову, коли она вернула з Петербурга і жалувала ся передо мною на Комаровского, котрий нудить єї своєю любовю, на котру зовсім не може любовю одвічати. Коли она так мені призпала ся, набрав я відваги виявити їй мою любов і ми від тоді тикали собі а в кілька днів опісля стали собі й дуже близькі. Я відвіз єї до Києва, де ми станули в готели „Універзаль“ і жили в розкошах. Вечерами перебували ми в найперших реставрациях або в театрах. Відтак виїхали ми на село до ґрафині, де она представляла мене свому братови яко того, котрий хоче купити єго маєтність. Вернувши до Києва повела мене Тарновска на могилу своєї матери і казала мені на єї гробі присягнути, що буду їй вірний. Она показала мені також, де спочиває якийсь Шталь, котрий з розпуки длятого, що она не хотіла єго полюбити, відобрав собі житє. Тоді давали ми собі взаїмно дарунки. Она подарувала мені медальоник з єї портретом і жмутком волося а я дав їй брошку і нараменник.

Коли я вернув до Ореля, застав я там ґр. Комаровского, котрий докоряв мені, що я їздив до Києва, хоч всім говорив, що поїду до Москви. Я рішучо випер ся того, що був в Києві і Камаровский успокоїв ся. Небавком опісля виїхала ґрафиня Тарновска в супроводі Комаровского за границю. Для мене була тота розлука дуже прикра і я висилав пристрастні листи і телеґрами до ґрафині.

Якийже я був щасливий, коли мене наконець ґрафиня Тарновска запросила відвідати єї в Варшаві. Я вже тілько набрав ся був гроший від своєї матери на покритє тих видатків, до яких змушувало мене знакомство з Тарновскою, що я вже не мав відваги зпов від неї жадати і длятого позичив собі у сестри ґр. Комаровского 1500 рублїв. З тими грішми поїхав я до Відня, куди завізвала мене телеґрама ґрафині а де перебував і ґр. Комаровский, що для мене було несподіванкою. Мені не вільно було мешкати в тім самім готели, де й ґрафиня, я видів ся лиш рідко з нею, аж остаточно то мені надоїло і я вибрав ся назад до дому. Але на граници одержав я телеґраму, котра мене закликала назад до Відня, звідки я вже з ґрафинею вернув назад до Києва.

Тут показала она мені телеґраму, в котрій було сказано: „Наумов падлюка та й ви ледащиця!“ Мене то так обидило, що я хотів визвати Комаровского на двобій. Ґрафиня однак не хотіла о тім нічого й чути, лиш жадала, щоби я таки Комаровского убив і в той спосіб пімстив ся за єї честь і добру славу. Ґрафиня описала мені докладно помешканє Комаровского у Венециї і грозила, що мене покине а віддасть ся за Комаровского, скоро я того не зроблю. Єї вплив був сильнійший як мій опір і так ми умовили ся, що я застрілєтую ґрафа на площи перед єго помешканєм. Коли я перед від'їздом прощав ся з нею, она мене обняла і сказала: Виджу, що ти мене більше любиш, як всї инші, але й я тебе більше люблю як всїх других. В Варшаві і Відни застав я телеґрами від ґрафині, в котрих она увіряла мене о своїй горячій любови для мене і то мене укріпило в моїм намірі.

Господарство, промисл і торговля

Земельний Банк гіпотечний.

Дня 28-го лютого с. р. відбуло ся друге звичайне засіданє Надзираючої Ради Земельного Банку Гіпотечного, спілки акцийної у Львові, під проводом президента дра Теофіля Дембицкого та в присутности ц. к. комісаря правительственного ц. к. радника Попеля. На тім засіданю принято до відома зареєстрованє банку (з днем 24 січня с. р.) і звіт дирекциї про чинности приготовні до отвореня Банку; на предложенє дирекциї іменовано урядників Банку та порішено типи листів заставних і установлено основи, на яких буде уділювати ся гіпотечні позички.

З'осібна усталено стопу процентову листів заставних на 4 %, а реченці платности купонів на 1 січня і 1 липня кождого року. Листи заставні будуть пяти катеґорий, а то: серия I-а по 100 кор., II-а 200, III-а 1.000, IV-а 2.000 і V-а 10.000 кор., — так що і менше заможні люди будуть могли пупілярно льокувати свої ощадности в тих листах (від 100 корон).

Акциї і листи заставні виготовляють ся у Відни. Орнаментика (піддруки) в нашім народнім стилю. Акциї мають дату 1 марта 1910, то є, по правосильности зареєстрованя банку, а виплату дивіденди від акций усталено на день 1 мая по замкненю кождого року адміністрацийного; перший рік адміністрацийний замкне ся 31/12 1911.

Гіпотечні позички буде уділяти ся в 4½% листах заставних, за котрі Банк буде позичаючому виплачувати готівкою (о 1% низше курсу).

Позички буде уділяти Банк на недвижимости так домінїкальні як — передовсім — рустикальні (селяньскі) і міскі реальности, до половини дійстної вартости. Позички на доми може банк уділяти лиш тоді, коли доми муровані і огнетривало триті. Позички уділюють ся на сплати амортизацийними ратами на час до 50 лїт при ґрунтах, а на 10—40 лїт при домах (залежно від рода і стану будови), так щоби позичаючі могли їх сплачувати як найменшими ратами. Довжникови вільно кождого часу сплатити цілу позичку або часть єї без огляду на те, на кілько лїт розложена сплата, а то за 6-місячним виповідженєм (взглядно заплатою процентів за тих 6 місяців).

Стопа процентова гіпотечних позичок буде 4½% на рік від ста, а додаток на кошти адміністрациї у висоті ½ проц. піврічно, котрий буде вчислений до рат. Дирекция видасть близші поученя про условя позичок.

Перші позички гіпотечні будуть уділені в цьвітни с. р. Від 1 цьвітня с. р. буде можна поміщувати в Банку готівку на вкладки, то є на рахунок біжучий (conto corrente). Стопу процентову установить дирекция, і буде она виносити на разї 4½ проц.

На тім засіданю запали також постанови дотично діловодства Банку і єго отвореня, котре наступить в цьвітни сего року.

Уряджене бюр Банку в домі товариства „Днїстер“ у Львові при ул. Підвалє ч. 7 I. поверх вже на укінченю.

Телеґрами.

Відень 15 марта. З Ради державної. На початку нинїшного засїданя палати послів президент прикликав до порядку пос. Реннера за слова, які містили ся в єго бесїдї на послїднім засїданю, а дотикаючі відносин цїсарского дому. — По докопаню доповнюючих виборів до комісий, приступлено до дальшої розправи над предложенєм в справі італїяньского університету. Промавляв пос. Вастіян.

Відень 15 марта. Є. Екец. н. Маршалок краєвий ґр. Станислав Баденї приїхав тут вчера зі Львова.

Софія 15 марта. Після дальших вістий з Рущука число убитих підчас оногдашних розрухів виносить 17, а число тяжко ранених 32; богато осіб ранено легко. Перед домом ґен. Димітриєва товпа устроїла демонстрацию, розвивала чорні прапори і вибила богато шиб. — Туркиня, з причини котрої прийшло до тої сумної події, втекла, як зачувати, до Румунії.

Загреб 15 марта. Арештовану тут Марияновичеву випущено на волю, але заказано їй виїздити із Загреба.

Льондон 15 марта. Арештовано тут вчера на двірци приїхавшого з Парижа індийского студента Саваркара під закидом революцийної аґітациї.

Рим 15 марта. Грецкий наслїдник престола кн. Константин виїхав до Парижа.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).